

»Trassenten, som vil underrette Trassaten om, at et bekræftende Advis vil blive rettet til ham, kan optage en Angivelse paa Checken om Advis, der undertegnes af ham.

Denne Angivelse skrevet paa Checken berører ikke Indehaverens Ret mod alle de forpligtede.

Denne Angivelse kan ikke udstryges. Udstrygning er uden Retsvirkning.

Dette Forslag tilsigtede altsaa ikke nogen Begrænsning i Indehaverens Ret til at forevise Checken til øjeblikkelig Betaling eller i hans Ret til straks at gøre Regresgældende i de Tilfælde, hvor Advis ikke er modtaget af Trassaten, der som Følge heraf har nægtet at yde Betaling.

Dette Spørgsmaal var allerede gjort til Genstand for Drøftelse i Haag, men da det drejede sig om en særlig Overenskomst mellem de interesserede Parter, mente man ikke, at den ensartede Lov burde beskæftige sig hermed, dog blev den Kendsgerning, at en Check kun kan betales ved Sigt ikke anset for at udelukke Trassenten fra at træffe Aftale med Trassaten om, at Checks kun kan betales efter Advis (Forhandlingerne i Haag, Actes 1912 I, pag. 201 og II, pag. 226).

81. Imod det Forslag, der tiisigtede at optage Bestemmelser vedrørende dette Emne i den ensartede Lov, indvendte man under Forhandlingerne, at det samme Spørgsmaal fremkom vedrørende Veksler, uden at dette, forsaavidt angik disse, var blevet løst; at den heromhandlede Artikel forudsætter, at Regresret kunde udøves uanset den Kendsgerning, at Advis ikke var blevet modtaget af Trassaten, og at Spørgsmaalet set fra et juridisk Synspunkt vedrørte Forholdet imellem Trassenten og Trassaten.

Konferencen besluttede følgelig ikke at optage Forskrifter angaaende dette Emne i den ensartede Lov, men i Rapportens Tekst at optage følgende Sætninger, som blev vedtagne:

»Man har ikke anset det for nødvendigt i den ensartede Lov at behandle den ret almindelige Praksis, hvorefter Trassenten underretter Trassaten om Trækning af en Check paa ham for at sikre den fulde Overensstemmelse imellem Checkens Udstedelse og Betaling. Man er imidlertid enige om, at intet i den ensartede Lov formelt forbyder denne Praksis.

Man er ligeledes enige om, at denne Overenskomst, selv om den omtales i Checken f. Eks. ved Brug af Ordene »Efter Advis«, ikke paa nogen Maade berører Forskrifterne i Art. 1, Nr. 2 og paa ingen Maade influerer paa Indehaverens Rettigheder.«

Art. 29.

82. Forsaavidt angaar Fristen for Checkens Forevisning indeholdt Haag-Teksten og Eksperternes Forslag (Art. 14, Stk. 1 og 2) først den Lovkonfliktregel, hvorefter Forevisningsfristen skal bestemmes efter Betalingsstedets Lov. Derefter kom en Regel, der foreskrev, at den paagældende Frist skulde være af en Længde paa mindst 10 Dage efter Haag-Resolutionerne, og paa mindst 8 Dage efter Eksperternes Udkast. Desuden (Art. 14, Stk. 3) blev der i Eksperternes Udkast forbeholdt de kontraherende Stater Ret til at forøge denne Frist eller fastsætte forskellige Frister, efter som det drejede sig om Checks trukne i et Land paa det samme Land eller Checks trukne i et Land paa et andet Land.

83. Konferencen har anset det for at være af stor Vigtighed at opnaa den størst mulige Ensartethed paa dette Punkt. Visse Delegationer fremsatte Ændringsforslag med det for Øje. Nogle af disse foreskrev, at der i den ensartede Lov blev optaget en Bestemmelse om en fast Forevisningsfrist, alt imedens man forbeholdt de forskellige Stater at forlænge denne Frist og at foreskrive forskellige Frister for de forskellige forekommende